

- בעניין: 1. עיזבון _____ שחאתית ת.ז. _____
2. אלשחאתית ת.ז. _____
מהכפר דורא - נפת חברון

שניהם ע"י ב"כ עוה"ד תמיר בלנק (מ.ר. 30016 ו/או השאם
שבאיטה (מ.ר. 17362) ו/או יוסי וולפסון (מ.ר. 26174) ו/או
עדי לנדאו (מ.ר. 29189)
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר רח'
אבו עוביידה 4, ירושלים 97200
טל': 02 - 6283555 ; פקס: 02 - 6276317

התובעים

- נ ג ד -

- מפקד כלא מגידו
2. מדינת ישראל - משרד הבטחון
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
רח' עוזי חסון 4
ירושלים 94152
טל: 02 - 6208177 ; פקס: 02 - 6222385

הנתבעים

נושא התביעה: נזיקין, נזקי גוף

סכום התביעה: עד גבול סמכות בית המשפט הנכבד

כתב תביעה

התובעים מתכבדים בזאת להגיש את כתב תביעתם לבית המשפט הנכבד.

א. מהות התביעה - מות אסיר בכלא מגידו כתוצאה מרשלנות שלטונות הכלא

1. _____ שחאתית (להלן: "המנוח") נפטר ביום 15.2.1996 במתקן הכליאה מגידו (להלן: "הכלא"). המנוח, צעיר בן 21 שנה, נרצח בעינויים קשים שבוצעו בידי אסירים אחרים. העינויים ארכו מספר ימים, כאשר, רשויות הכלא במעשיהן ובמחדליהן אפשרו את קיומם ובכך תרמו תרומה מכרעת למותו של המנוח.
2. מותו של המנוח ונסיבותיו, מעלים סימני שאלה קשים לגבי הנהלים ודרך תפקודן של רשויות הכלא, אשר מחויבות על פי הדין לשמור על חייהם ושלומם של האסירים הנמצאים תחת משמרתן.
3. תביעה זו עניינה מותו של המנוח, כתוצאה מרשלנות שלטונות הכלא והפיצוי הראוי לעזבונו ולתלויה בו עקב מוות זה.

ב. הצדדים לתביעה

4. התובע 1 הוא עיזבון המנוח, אשר נפטר בכלא מגידו ביום 15.2.1996. להלן רשימת יורשיו של המנוח וחלקם היחסי בעיזבון, על פי צו ירושה שהוצא על ידי בית הדין השרעי בדורא ביום 16.9.2001:

_____ אלשחאתית ת.ז. _____ אמו של המנוח - 16.6%

_____ שחאתית ת.ז. _____ אחיו של המנוח - 11.9%

_____ שחאתית ת.ז. _____ אחיו של המנוח - 11.9%

_____ שחאתית ת.ז. _____ אחיו של המנוח - 11.9%

_____ שחאתית ת.ז. _____ אחיו של המנוח - 11.9%

_____ שחאתית ת.ז. _____ אחיו של המנוח - 11.9%

_____ שחאתית ת.ז. _____ אחותו של המנוח - 6%

_____ שחאתית ת.ז. _____ אחותו של המנוח - 6%

_____ שחאתית ת.ז. _____ אחותו של המנוח - 6%

_____ שחאתית ת.ז. _____ אחותו של המנוח - 6%

"נספח א" מצ"ב צו ירושה ותרגומו לעברית כנספח "א".

5. התובעת 2 היא אימו של המנוח, התלויה בו, לפי הגדרת המונח בסעיף 78 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]. המנוח תמך בתובעת 2 בכל הקשור לחיי היום יום. המנוח היה לבטח צפוי לתמוך באמו גם מבחינה כספית בעתיד.

6. הנתבע 1 היה בכל הזמנים הרלבנטיים לתביעה מפקד הכלא והיה אחראי, בין היתר, על שלמות גופם ובריאותם של האסירים והעצורים בו, ביניהם המנוח, ועל פעולותיהם של המשרתים בכלא תחת פיקודו.

7. הנתבעת 2 הייתה בכל הזמנים הרלבנטיים לאירוע נשוא התביעה אחראית על פעילויות חיילי צה"ל ובכללן פעולותיו ומחדליו של הנתבע 1 ופקודיו בכלא.

ג. עובדות המקרה

8. המנוח תושב הכפר דורא יליד שנת 1975. בתקופה הרלבנטית לאירוע, ריצה המנוח עונש מאסר בכלא מגידו, שעתיד היה להסתיים בתוך כ- 10 חודשים. המנוח הועבר מכלא קציעות לכלא מגידו כשבועיים עובר למותו.

9. עם הגיעו לכלא הוצב המנוח בתא ז3, באגף המכונה אגף "הרכבת". באגף זה 3 תאים, אשר ביניהם מחבר מסדרון. על פי נהלי הכלא התנועה בין התאים באגף היא חופשית במשך מרבית שעות היום, מלבד במועדים בהם סופרים את האסירים.

10. מספר ימים לפני מותו, החלו מספר אסירים ששהו עם המנוח באגף הרכבת לערוך "חקירה" למנוח. החקירה התנהלה בתא מספר ז3, היא נמשכה במשך ימים מספר עד למותו של המנוח. במהלך החקירה הוכה המנוח מכות נמרצות. המנוח זעק לעזרה, אך ללא הועיל. המכות גרמו לו חבלות קשות והביאו, לבסוף, למותו של המנוח ביום 15.2.1996.

"נספח ב" מצ"ב רשיון קבורה שהוצא למנוח על ידי משרד הבריאות, כנספח "ב".

11. מחקירת האירוע על ידי המשטרה, מכתב האישום שהוגש כנגד מקצת מהאסירים שהיו מעורבים בחקירה ומהעדויות במשפטם של "החוקרים", עולה, כי במהלך ימי החקירה התבקשו כל האסירים, מלבד החוקרים והמנוח, לצאת מתא ז3. כמו כן עולה, כי המכות היו כה נמרצות, עד כי המיטה עליה היה המנוח בעת החקירה רעדה. המנוח זעק לעזרה והתחנן על נפשו, אך איש מאנשי רשויות הכלא לא התערב בנעשה ולא סייע לו במשך כל ימי החקירה עובר למותו. כן עולה, כי המנוח לווה לשירותים ולמקלחת על ידי אסירים אחרים. בבוקר ה- 15.2.1997 פנה הודיע אחד השווישים לסוהרים, כי המנוח אינו מרגיש בטוב, אולם בשלב זה לא נותר לרופאים אלא לקבוע את מותו.

"נספח ג" מצ"ב כתב האישום המתוקן כנגד "החוקרים", כנספח "ג".

12. ביום 16.2.1996 ערך ד"ר י. היס למנוח נתיחה שלאחר המוות במכון לרפואה משפטית ע"ש ל. גרינברג. מחוות דעתו של ד"ר היס עולה, כי המנוח סבל מדימומים בגוו ובגפיים ובחלקים נוספים בגופו, בצקת ראיות וכן נמצאו סימני כפיתה בכפות הידיים. ד"ר היס קבע, כי המנוח נפטר **"מהלם תת נפחי ונאורוגני בעקבות חבלות קהות ישירות (מכות), בכוח באופן יחסי רב, בגוו ובגפיים"**. מכות אלה נגרמו שעות רבות לפני מותו של המנוח.

"נספח ד" מצ"ב חו"ד ד"ר היס ותשובות ההבהרה מטעמו, המסומנים כנספח "ד".

13. יצוין, כי ככל הידוע לתובעים, חקירת האירוע לא עסקה באחריות רשויות הכלא שכשלו בפקוח על מעשיהם של האסירים האחרים הנתונים למשמורתם, מעשים, אשר הביאו למותו של המנוח. ממילא, לא הוסקו, ככל הידוע לתובעים, מסקנות אישיות או אחרות כלשהן כנגד האחראים לשלומו של המנוח.

14. יצוין גם, כי על פי הידוע לתובעים, ביום 1.2.1996 אירע בכלא מקרה דומה של מוות אסיר בשם _____ כילאני, שאף הוא נפטר כתוצאה מאלימות של אסירים.

ד. אחריות הנתבעים

15. רשלנות

התובעים יטענו, כי מותו של המנוח, האירועים שהובילו למותו והנזקים שנבעו ממנו, נגרמו כתוצאה מרשלנותם ו/או חוסר זהירותם ו/או פזיזותם ו/או קלות דעתם של הנתבעים ושלוחיהם בכלא, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:

- א. בכך שהפרו את חובת הפיקוח והזהירות שהם חבים כלפי האסירים וביניהם המנוח, חובה שהינה מוגברת לאור הנסיבות בכלא ולאור מקרים דומים שקרו בעבר.
- ב. בכך שלא הסיקו מסקנות ממקרים דומים של אלימות אסירים שקרו בעבר ולא קבעו נהלים והנחיות מתאימות על מנת למנוע פגיעה של אסירים באסירים אחרים. הנתבעת 2 לא פיקחה כראוי על רשויות הכלא ולא גרמה לכך, שיותקנו נהלים והנחיות כאלה.
- ג. בכך שבמשך מספר ימים עובר למותו של המנוח לא וידאו בכל צורה שהיא, למרות שהיו חייבים לעשות כן, כי המנוח בריא ואינו נתון לעינויים בתוך התא.
- ד. בכך שבמשך מספר ימים עובר למותו של המנוח, לא שמו לב, למרות שהיו חייבים לשים לב, כי המנוח אינו יכול לעמוד וללכת בכוחות עצמו.
- ה. בכך שבמשך מספר ימים עובר למותו של המנוח, לא שמעו את זעקות המנוח ולא הבחינו בפעילות החקירה וברעשים בתוך התא, למרות שהיו חייבים להבחין בכך.
- ו. בכך ששיטת הספירה שהונהגה בכלא, אפשרה "חקירה" מהסוג לו היה נתון המנוח, כשאדם נמצא כל העת בתאו. זאת למרות, ששיטת הספירה והפיקוח שהונהגו בכלא, הוכחו בעבר כלא יעילים למניעת אלימות קשה בין אסירים ואפשרו מוות ופגיעה באסירים.
- ז. בכך שידעו, או היו צריכים לדעת, כי חקירות אלימות של אסירים על רקע אידיאולוגי מתנהלות בתוך תאי הכלא, אך לא נקטו אמצעים סבירים כדי למנוע חקירות אלה ובתוכן חקירתו של המנוח ובכך להבטיח, כי האסיר יסיים את תקופת מאסרו בבריאות תקינה ובחיים.

16. הפרת חובה חקוקה

התובעים יטענו, כי הנתבעים הפרו את החובות החקוקות שבדין, אשר נועדו לפי מובנן הנכון להגן על סוג האנשים עימם נמנה המנוח וכי הפרת החובות המפורטות להלן, גרמה לנזקים להם טוענים התובעים:

- א. סעיפים 2, 4 ו-11 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, האוסרים כל פגיעה בחייו, בגופו או בכבודו של אדם באשר הוא אדם, מגנים על זכויות אלה ומחייבים את רשויות המדינה לכבד זכויות אלה.
- ב. סעיף 322 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 בדבר האחריות לחסר ישע הנתון במעצר והחובה לדאוג לבריאותו ולשלומו.
- ג. סעיף 11(א) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, הקובע כי אסיר הכלוא בבית סוהר ייראו אותו כנתון למשמורתו של מנהל בתי הסוהר.

ה. נזקי התובעים

התובעים יטענו, כי כתוצאה ממעשיהם ומחדליהם של הנתבעים, כמפורט בכתב התביעה, נגרמו להם הנזקים המפורטים להלן:

17. הנזק המיוחד

- א. **הוצאות קבורה** - לצורך קבורתו של המנוח, הוציא התובע 1 סכומים לטובת קבורה ומצבה, הלוויה וסוכת אבלים, שכללה השכרת כיסאות וקניית מזון למבקרים במשך ימי האבל. הוצאות אלה מוערכות על ידי התובע 1 בסכום כולל של 10,000 ₪.
- ב. **אובדן תמיכה ושירותי בן בעבר** - בית המשפט מתבקש לפסוק לתובעת 2 סכום גלובאלי של 10,000 ₪ בגין אובדן תמיכתו של המנוח בבית והעזרה שהיה מעביר לה מהכנסותיו עד ליום הגשת התביעה.

18. הנזק הכללי

- א. **קיצור תוחלת חיים** - המנוח היה בן 21 במוותו. המנוח היה צעיר בריא בגופו ובנפשו. בית המשפט הנכבד מתבקש לקבוע לתובע 1 בראש נזק זה פיצוי ממשי ומשמעותי על אבדן הדבר היקר מכל, החיים. פיצוי שימחיש את הכבוד שרוכשת החברה בישראל לערך החיים.
- ב. **כאב וסבל** - עובר למותו סבל המנוח במשך מספר ימים מעינויים והכאות קשות, כאשר הוא מצוי במשמרתם של הנתבעים, הכל כמפורט בכתב התביעה. סבלו זה של המנוח היה קשה מנשוא והראיה לכך היא, כי הוא גרם לבסוף למותו. במהלך העינוי שעבר נרמס כבודו ונפגעה זכותו על גופו. בית המשפט הנכבד מתבקש לפסוק לתובע 1 סכום ראוי בגין ראש נזק זה.

ג. **אבדן תמיכה ושירותי בן בעתיד** - בית המשפט הנכבד מתבקש לפסוק

לתובעת 2 סכום גלובאלי בראש נזק זה.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובעים את נזקיהם כמפורט בכתב התביעה בתוספת הוצאות משפט, הכל בצרוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל.

היום: 21 ינואר, 2002

תמיר בלנק, עו"ד
מ.ר. 30016
ב"כ התובעים